

31/10/2006

DE BESLAGRECHTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
ZITTING HOUDENDE TE HASSELT HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING GEGEVEN:

Gr.nr.
Rep.

IN ZAKE, A.R. nr. 05/1183/A

_____ , ondernemingsnr. _____ , met zetel te _____ ,

Eiseres – vertegenwoordigd door Mr. _____ Advocaat te _____ ,

tegen:

1.VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Minister, bevoegd voor
Ruimtelijke ordening, organiek, vertegenwoordigd door HET MINISTERIE VAN
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, afdeling Bouwinspectie, met diensten gevestigd
te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20 bus 7;

Eerste verweerster – vertegenwoordigd door Mr. _____ , advocaat te _____

2.DE HEER _____ , ondernemingsnr. _____
architect, geboren te _____ op _____ , wonende te _____

Tweede verweerder – vertegenwoordigd door Mr. _____ loco Mr. _____ ,
advocaat te _____ ;

VOLGT DE BESCHIKKING :

- Gelet op: - de inleidende dagvaarding van 20.05.2005 betekend door
plaatsvervangende gerechtsdeurwaarder van
- de geschreven besluiten van partijen en hun stukken;

1. Vordering

Eiseres verzet zich tegen het uitvoerend beslag op roerende goederen van 19.04.2005, voorhoudende dat zij de eigenares hiervan is zoals dient te blijken uit akte van kapitaalsverhoging door inbreng in natura. Zij vordert een schadevergoeding van € 1.250,00 wegens tergend en roekeloos beslag.

2. Voorwerp van het geschil

Tweede verweerder werd veroordeeld bij vonnis van 07.04.1993 van de burgerlijke rechtbank van eerste aanleg te Hasselt om het gebouw van eiseres in overeenstemming te brengen met de bouwvergunning binnen de zes maanden na betekening en dit onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 BEF per dag vertraging in de uitvoering.

Dit vonnis werd bevestigd bij arrest van 03.04.1995 van het Hof van Beroep te Antwerpen.

Dit vonnis werd betekend op 25.06.1993 en het arrest op 09.11.1995, en het bevel volgde op 09.05.1996, 21.10.1996 en 23.08.1999. Op 08.02.2005 volgde een betekening-bevel van beide gerechtelijke uitspraken en het uitvoerend beslag op roerende goederen volgde op 19.04.2005.

Eiseres is het hiermee niet eens en revindiceert deze goederen als haar eigendom.

3. Beoordeling van het geschil

Schuldeisers mogen krachtens het beginsel neergelegd in artikel 2279 BW ervan uitgaan dat de roerende lichamelijke goederen in het bezit van hun debiteur, deze ook effectief toebehoren. Zij hebben geen nadere bewijsverplichting. Het staat daarentegen aan de ware eigenaar om dit vermoeden te ontkrachten en zijn aanspraken ten opzichte van elke derde te bewijzen. Dit bewijs mag geleverd worden door alle middelen van recht.

Onder bewijskrachtige stukken verstaat men boedelbeschrijving, ondubbelzinnig bezit, titels met vaste datum, bescheiden van openbare dienst of vermeldingen in regelmatig bijgehouden of opgemaakte registers, bescheiden of borderellen door de wet opgelegd of door het gebruik bekrachtigd.

De soevereine appreciatiebevoegdheid van de beslagrechter bij revindicatie inzake de voorgelegde eigendomsbewijzen, betekent dat hij zich niet moet laten leiden door de standpunten van de partijen en dat hij ambtshalve een grondig onderzoek naar de oprechtheid van de aanspraken van de revindicant moet voeren. Dit is ingegeven door de bezorgdheid om elke mogelijke collusie tussen revindicant en de beslagene, als eventueel ook een te milde houding van de beslaglegger uit te sluiten en dat de beslagrechter daarbij de belangen van deze of andere of zelfs latere schuldeisers mede behartigt, daar hij juist belet dat enerzijds goederen uit het vermogen van de schuldenaar – het gezamenlijk onderpand van alle schuldeisers – zouden gehouden worden en dat anderzijds ondeugdelijke eigendomsbewijzen tegen andere schuldeisers nadien zouden tegengesteld worden.

Eerste verweerster stelt dat er collusie is tussen eiseres en tweede verweerder. Tweede verweerder was afgevaardigd bestuurder als mede-oprichter van eiseres en dit tot 14.04.1994.

Hij verkreeg door handgifte een aantal roerende goederen (waarvoor geen stukken aanwezig zijn) op 15.04.1990 van zijn moeder, die hij de volgende dag onmiddellijk doorgaf aan zijn dochter (die hem later zou opvolgen als afgevaardigd bestuurder van eiseres), dewelke deze goederen in eiseres inbracht op 17.05.1991 ingevolge bedrijfsrevisoraal verslag van 12.03.1991.

Sinds het schrijven van 14.08.1985 van het college van burgemeester en schepenen van waren eiseres en tweede verweerder op de hoogte dat aanpassingswerken gevorderd werden als herstelmaatregel. Er werd hieromtrent een strafrechtelijke procedure ingesteld zowel tegen tweede verweerder als tegen eiseres, welke uitmondde in een arrest van 13.06.1991 van het Hof van Beroep te Antwerpen, waarbij werd vastgesteld dat de strafvordering vervallen was door verjaring. Hieruit blijkt duidelijk dat eiseres wist wat tweede verweerder boven het hoofd hing, want een burgerlijke procedure zat er aan te komen zoals blijkt uit de dagvaarding van 18.09.1991.

Tweede verweerder woont sinds 06.11.1995 bij zijn moeder in, die met eiseres een geregistreerde huurovereenkomst heeft van 26.01.1996 en waar de geschonken goederen aanwezig zijn volgens zeer summiere vermelding der aanwezige goederen in de huurovereenkomst.

Het komt bijzonder eigenaardig over dat de moeder van tweede verweerder een belangrijke inboedel schenkt aan haar zoon, die dit onmiddellijk door schenkt aan zijn dochter om het later in te brengen in eiseres, welke vennootschap is handen is van de familie. Wanneer de moeder van tweede verweerder een appartement van eiseres huurt zijn de door haar geschonken goederen aldaar aanwezig. Het blijkt bijgevolg dat er geen uithanden is geweest en de opeenvolgende handgiften enkel bedoeld waren om te ontsnappen aan beslag van gekende schuldeisers. Tweede eiser blijft zich blijkbaar als eigenaar gedragen. Ook de huurprijs voor het appartement met dergelijk rijke aankleding is bijzonder laag, zonder dat aangetoond wordt dat er effectief elke maand huurgeld hiervoor betaald wordt.

Het is dus duidelijk dat eiseres en tweede verweerder via moeder en dochter gekende schuldeisers in de kou wensten te laten en de schuldenaar onvermogen te maken en te houden.

Deze inbreng kan dan eerste verweerster niet worden tegengesteld, zodat zij hierop terecht beslag gelegd heeft.

Er werd beslag gelegd op een aantal niet nader omschreven siervoorwerpen en schilderijen. Deze ambtshalve vaststelling steunt op artikel 1506 al.1 Ger.W., hetgeen een nauwkeurige en omstandige beschrijving vereist van de in beslag genomen goederen en op het feit dat dit artikel (zoals de meeste bepalingen van het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek) van openbare orde is. De rechten van verdediging zijn daardoor geschonden. Deze omschrijving is te algemeen en onvoldoende nauwkeurig. Elke revindicant moet niet alleen in staat zijn de juiste bewijzen bijeen te zoeken in verband met goederen die zijn eigendom zijn, maar hij dient ook zeker te zijn welke goederen juist in beslag werden genomen (zoals trouwens ook de beslagene). Het beslag op deze goederen wordt dan ook ambtshalve geheven. Dit dient te geschieden op grond van het gegeven dat gelet op het gebrek aan nauwkeurige omschrijving het de revindicant onmogelijk is zich uit te spreken over de eigendom van de onvoldoende geïndividualiseerde goederen. Dit houdt evenwel niet in dat daaruit het bewijs voortvloeit dat de revindicant eigenaar is van deze goederen.

De vordering van eiseres is dan ook ongegrond, evenals de eis in schadevergoeding.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Om deze redenen

Wij, _____, beslagrechter, bijgestaan door _____, griffier,

Recht sprekende op tegenspraak;

Verklaren de vordering ontvankelijk, doch ongegrond;

Verlenen ambtshalve opheffing van het beslag op de niet nader omschreven goederen als siervoorwerpen en schilderijen;

Verwijzen eiseres tot de kosten, deze begroot in hoofde van eerste verweerder op 121,47 euro rechtsplegingsvergoeding, tweede verweerder op 121,47 euro rechtsplegingsvergoeding en voor zoveel als nodig voor wat eiseres zelf betreft 264,43 euro dagvaardingskosten en 121,47 euro rechtsplegingsvergoeding;

Aldus gedaan en gegeven in openbare zitting van de heer Beslagrechter te Hasselt op 31.10.2006;